

Súd: Mestský súd Bratislava IV
Spisová značka: B2-19Csp/88/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1217211026
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Roštárová
ECLI: ECLI:SK:MSBA4:2023:1217211026.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Bratislava IV v konaní pred sudkyňou JUDr. Alenou Roštárovou v sporovej veci žalobcu: F. Š., E.. XX.XX.XXXX, I. I. X, I., zastúpeného Občianskym združením Centrum správnej pomoci, Gemerská 2, Bratislava, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpenému Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., Kubániho 16, Bratislava, IČO: 47 233 516, o vydanie bezdôvodného obohatenia, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 3 091,90 eur v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšnej časti súd žalobu žalobcu zamietá.

II. Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou na zaniknutý Okresný súd Bratislava II dňa 14.06.2017 sa žalobca domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia zo zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 15.01.2014 vo výške 2121,57 eur a zo zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 15.01.2014 vo výške 969,61 eur a náhrady trov konania. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že medzi žalobcom a žalovaným boli uzatvorené zmluvy o spotrebiteľskom a revolvingovom úvere podľa zákona č.129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, na základe ktorých žalovaný poskytol dve spotrebiteľské a revolvingové úvery č. zmlúv XXXXXXXXXXXX zo dňa 15.01.2014 a č. XXXXXXXXXXXX, vo výške 2 krát po 1500 eur. Žalovaný pri uzatváraní zmlúv so žalobcom postupoval voči žalobcovi bez odbornej starostlivosti a v rozpore s dobrými mravmi. Jeho spotrebiteľské práva boli porušené najmä tým, že žalovaný použil v zmluve početné neprijateľné zmluvné podmienky. Ide najmenej o tieto neprijateľné zmluvné podmienky: v zmluvách absentuje rozlíšenie jednotlivých splátok na istinu, úroky a iné poplatky a je v nich uvedená len jednotná suma splátky bez tohto rozlíšenia, má za to, že uvedený nedostatok spôsobuje následok uvedený v § 11 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z. z. a spotrebiteľský úver sa považuje ako bezúročný a bez poplatkov. Zmluva o revolvingovom úvere uvádza len údaj o výške mesačnej splátky vrátane úrokov ako jednu sumu z ktorej nie je zrejmé akú časť z nej predstavuje istina a akú časť úrok počet takto určených splátok. Nepostačuje, že akú časť zo splátky predstavuje istina a akú časť úrok je uvedené v splátkovom kalendári, nakoľko uvedená listina nie je podpísaná dlžníkom ani dodávateľom, pričom zákon jasne ustanovuje, že tieto skutočnosti musia byť obsiahnuté v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Ďalej úverové zmluvy neobsahujú údaj o konečnej splatnosti úveru. Má za to, že nepostačuje údaj o dátume splatnosti poslednej splátky uvedený v oznámení veriteľa (žalovaný) o schválení revolvingového úveru a ani odkaz v Zmluvných dojednaniach zmluvy o revolvingovom úvere, hoci zmluva ich označuje ako neoddeliteľnú súčasť zmluvy, podľa ktorého sa za deň konečnej splatnosti úveru považuje deň splatnosti poslednej splátky. Nie je prípustné, aby sa spotrebiteľ k údajom o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru dopracovával

výkladom a výpočtom a zároveň tieto dokumenty nie sú podpísané spotrebiteľom. Oznámenie o schválení revolvingového úveru je jednostranne podpísaný dokument a takýto dokument sa nepovažuje za súčasť zmluvy. Ďalej v bode 5. a 6. zmlúv je uvedená neprimerane vysoká RPMN 70,01 %, 69,93 % a ročná úroková sadzba 70 % a neprijateľná zmluvná odmena za poskytnutie revolvingu v rozpore s dobrými mravmi. V bode 7. Zmlúv sa dôkazné bremeno prenáša na spotrebiteľa. V bode 8. Zmlúv je uvedený neprimerane vysoký poplatok za odklad úverových splátok a revolvingových splátok. Žalobcovi bol poplatok za odklad úverových splátok vo výške 367,49 eur strhnutý hneď pri poskytnutí revolvingových úverov na účet žalobcu. Žalobca dostal na účet sumu vo výške 2 krát 1132,51 eur a nie 2 krát 1500 eur, zmluvy na reálne poskytnuté sumy 2 krát 1132,51 eur neexistujú. Žalobca odklad úverových splátok nevyužil, má za to, že aj v tomto smere sa jedná sa o nekalú obchodnú prax. Okrem toho obe zmluvy obsahujú ďalšie podmienky, ktoré sú spôsobilé založiť hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Ide o neprimerane vysoké zmluvné pokuty v prípade omeškania splátok, obsahujú rozhodcovskú doložku, čo predstavuje výrazný zásah do práv a povinností medzi dodávateľom a spotrebiteľom, pretože nie súd, ale - rozhodca rozhodne o právach a právom chránených záujmoch a výsledkom je nový kvalifikovaný záväzok. Takáto rozhodcovská doložka nie je spôsobilá eliminovať hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Výšku vydania bezdôvodného obohatenia žalobca vyčíslil nasledovne: zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX mu bola poskytnutá suma 1132,51 eur, z tejto zmluvy uhradil žalobcovi sumu 3254,51 eur rozdiel predstavuje sumu 2 122 eur, o ktorú sa žalovaný bezdôvodne obohatil. Zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX mu bola poskytnutá suma 1132,51 eur, z tejto zmluvy uhradil žalobca žalovanému sumu 2101,89 eur, rozdiel predstavuje sumu 969,38 eur, o ktorú sa žalovaný bezdôvodne obohatil.

2. Žalovaný k žalobe uviedol, že vo vzťahu k určovaciemu žalobnému návrhu týkajúceho sa určenia, že zmluva je bezúročná a bez poplatková namieta neprípustnosť podanej žaloby v zmysle ustanovení CSP a namietal aj neexistenciu naliehavého právneho záujmu súvislosti s podanou žalobou. Popieral tvrdenia žalobcu o tom, že zmluvy uzavreté medzi stranami sporu neobsahujú náležitosti vyžadované podľa § 9 ods. 2 písm. t) ak) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Udaj o dni splatnosti poslednej splátky vyplýva pritom nielen zo spomenutého splátkového kalendára, ale aj z Oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi (ktoré tvorí jej neoddeliteľnú súčasť, čl. 7, ods. 7.1 písm. g/ zmluvných dojednaní). Zmluvy teda udaj o termíne konečnej splatnosti úveru obsahujú, konkrétne v prípade zmluvy o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX je to dátum 16.01.2018 a v prípade zmluvy číslo o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX. Pri ďalšom dôvode žalobcu pre konštatovanie o bezúročnom charaktere úverov poskytnutých na náklade zmlúv žalobca tvrdí, že zmluvy neobsahujú uvedenie počtu, výšky a termínov splatnosti splátok. Zákon o spotrebiteľských úveroch účinný v čase uzavretia zmlúv medzi stranami sporu nevyžadoval, aby boli sumy istiny, úroku a iných poplatkov tvoriace jednu plátku uvedené jednotlivo popri sebe. Takáto požiadavka by mala reálne a praktické opodstatnenie len vtedy, ak by sa istina, úroky alebo poplatky uhrádzali v iných termínoch splatnosti, v rôznych počtoch splátok a podobne. To však nie je prípad zmlúv uzavretých medzi účastníkmi konania. Zmluvy uzavreté medzi stranami sporu obsahujú výšku splátky, termín jej splatnosti ako aj počet splátok. Zmluvy obsahujú zákonom vyžadovanú výšku splátky, termín splatnosti splátky (ku ktorému dňu sa platí - uvedené v Oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, ako aj v splátkovom kalendári, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy) a počet splátok, teda aj náliežnosť podľa § 9 ods. 2 písm. k/ Zákona č. 129/2010 Z. z.. Nad rámec toho zmluva obsahuje aj dátum splatnosti prvej splátky (v Oznámení veriteľa o schválení úveru), preto má za to, že zmluva jednoznačne obsahuje náliežnosť aj podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebných úveroch. Pri výpočte RPMN sa podľa prílohy č. 2 k ZoSÚ vychádza z výšky splátky. Výška splátky je logicky tá suma, o ktorej sa hovorí v § 9, ods. 2 písm. j/ zákona. Pri výpočte RPMN zákon neurčuje iný význam pojmu "splátka", teda napríklad že má ísť o súčet splátky istiny, alebo splátku úroku a pod. Pritom je zjavné, že musí ísť o celú splátku, pretože inak by daný výpočet bol nesprávnym a mylným. Ak by platilo samostatné uvádzanie splátky istiny, splátky úroku, potom zo žiadneho zákonného ustanovenia ani nevyplýva, že by zmluva mala ešte obsahovať aj samostatný údaj o ich súčte. Ak pre výpočet RPMN je rozhodujúca výška splátky, a RPMN sa počíta na základe údajov uvedených v zmluve a platných v čase jej uzavretia, potom záver o rozpisovaní splátky znemožňuje tento výpočet. Pri výpočte RPMN by nebolo možné určiť, či do vzorca určeného na tento výpočet sa má použiť výška splátka istiny, splátky úroku alebo iných poplatkov. Rovnako tak zákon neurčuje, že pre účely tohto výpočtu sa jednotlivé rozpisované položky podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zákona majú spočítavať. Ustanovenia Zákona č. 129/2010 Z. z. sú výsledkom implementácie smernice Rady 2008/48, je dôležité a podstatné vychádzať pri výklade § 9 ods. 2 písm. k/ Zákona č. 129/2010 Z. z. aj z jej ustanovení. Osobitne to určuje ako povinnosť aj článok 22, ods.1 smernice. Podľa článku 10, ods. 1

písm. h/ smernice má zmluva obsahovať: "výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia". Smernica má v rámci úniijného práva povahu plnej harmonizácie. Členské štáty preto nie sú oprávnené či už legislatívne (v podobe prijímania právnych noriem), alebo aplikačne (v podobe rozhodovania svojich orgánov) prijímať odchylné ustanovenia. Výslovne to vyplýva z článku 22 smernice: "Keďže táto smernica obsahuje harmonizované ustanovenia, členské štáty nesmú zachovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto smernice". K tvrdeniu žalobcu, že výška ročnej úrokovej sadzby a RPMN je neprimerane vysoká uviedol, že úverové zmluvy boli medzi stranami sporu uzavreté dňa 15.01.2014. Úverová zmluva, kam patria aj zmluvy uzavreté medzi stranami sporu, sa riadia ustanoveniami Obchodného zákonníka a v otázkach, ktoré neupravuje Obchodný zákonník, ustanoveniami Občianskeho zákonníka. Základná úprava regulácie výšky úrokov pre úverovú zmluvu bola v čase uzavretia zmlúv o revolvingovom úvere uvedená v § 502 Obchodného zákonníka. Podľa daného ustanovenia: "Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške." Z uvedeného vyplýva, že argument žalobcu zneplatňujúci dojednanie o úroku je nielen nedôvodný, ale v rozpore s ustanoveniami zákona. Uvedené zákonné ustanovenie teda reguluje otázku platnosti dohody o úrokoch a právne dôsledky spojené s tým, ak je dohodnutý úrok vyšší než určuje zákon. Pre určenie, aká výška úroku je prípustná je rozhodujúce ustanovenia podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ku dňu uzatvorenia predmetných zmlúv platilo: "ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch". Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti. Odplata, ktorá je regulovaná v zmysle § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, vyjadruje celkovú nákladovosť úveru pre spotrebiteľa (teda okrem úroku aj prípadne ďalšie poplatky, ktoré v súvislosti s úverom má zaplatiť s výnimkou tých, ktoré nie sú povinné a teda predpokladom pre získanie úveru). Pri porovnaní výšky odplaty s hodnotu priemernej odplaty za spotrebiteľské úvery je na mieste záver, že táto nebola podstatne prevýšená. Obvyklou odplatou, vzhľadom na spôsob jej určovania v korelácii s tým, že ide o odplatu na finančnom trhu (nie na bankovom trhu) je práve hodnota priemernej odplaty určovanej Ministerstvom financií SR. Tá bola v rozhodnom období, t. j. ku dňu 15.01.2014 vo výške 45,94 %. Za podstatné prevýšenie je pritom možné považovať také, ktoré prevyšuje hodnotu priemernej RPMN v danom období o viac ako 25%, k tomu v tomto prípade nedošlo. Dohodnutá odplata v zmluve priemernú odplatu na finančnom trhu podstatným spôsobom neprevyšovala. Oba údaje boli stanovené ako údaje platné v zmysle § 21 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z.. Namietal tiež argumentáciu žalobcu o poplatku za poskytnutie možnosti odkladu splátok. Z tvrdení žalobcu nevyplýva, v čom má spočívať neprijateľnosť dojednávania dotknutých poplatkov zakladajúca hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Poukázal na bod 8, ods. 8.6 Dohody o poskytnutí služby, podľa ktorého "Veriteľ vyhlasuje, že uzavretie tejto dohody o poskytnutí služby nie je podmienkou uzavretia Zmluvy o revolvingovom úvere. Dlžník vyhlasuje, že túto Dohodu o poskytnutí služby uzatvára na základe slobodnej vôle, jej obsahu porozumel a svojím podpisom vyjadruje súhlas so všetkými jej ustanoveniami". Má za to, že dohoda je individuálnym dojednaním v zmysle § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Nadväzne na to je po právnej stránke vylúčený záver o neprijateľnosti. Predmetná odplata je cenou plnenia, čiže z hľadiska citovaného zákonného ustanovenia úvaha) neprimeranosti dojednávania o tejto odplate je vylúčená. Ani cena plnenia, a to aj v zmysle výslovného znenia smernice Rady 93/13/EHS v článku 4 ods. 2, a ani dojednanie o nej nie sú neprijateľnou podmienkou. Žalovaný považuje za skresľujúcu námietku žalobcu o tom, že suma úveru bola keď po poskytnutí úveru znížená o poplatok za odklad úverových splátok, pričom má ísť o nekalú obchodnú praktiku z dôvodu, že žalobca nevyužil počas splácania poskytnutých úverov uvedenú službu. To, že žalobcovi bola na účet poukázaná nižšia suma, ako je uvedené v zmluve, nie je spôsobené tým, že by mu bol poskytnutý nižší úver ako dohodnutý, ale skutočnosťou, že žalobca uzatvoril so žalovaným Dohodu o poskytnutí služby v zmysle čl. 8 zmluvy o revolvingovom úvere. Pokiaľ žalobca tvrdí, že zmluvy obsahujú neprimerane vysoké zmluvné pokuty pre prípad omeškania so splácaním splátka má za to, že zmluvná pokuta vo výške 0,04 % denne (14,6 % ročne) má predstavovať neprijateľnú zmluvnú podmienku, v zmysle ustanovenia § 53b ods. 1 OZ účinného v čase uzatvorenia zmlúv: "Ak je predmetom spotrebiteľskej zmluvy poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi za odplatu, sankcie za omeškanie s plnením záväzku spotrebiteľa spolu nesmú byť vyššie, ako ustanoví vykonávací predpis.". Uviedol, že uvedené ustanovenie je vo vzťahu k ustanoveniu § 53 ods. 4 písm. k/ OZ špeciálnym ustanovením, a teda ustanovením s aplikačnou prednosťou. Podľa spomenutého ustanovenia sa pre spotrebiteľské zmluvy, predmetom ktorých je

požičanie peňažných prostriedkov zaviedol osobitný režim maximálnej výšky sankcií. Túto maximálnu výšku stanovilo označené ustanovenie odkazom na vykonávací predpis, ktorým je v tomto prípade § 3a, ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.. Uplatnený nárok na zmluvnú pokutu a úrok z omeškania môžu podľa výslovnej úpravy dosiahnuť trojnásobok úrokovej sadzby úroku z omeškania. Ak sa tak stane, tak od daného dňa je možné uplatňovať len zákonný úrok z omeškania. Uplatnené nároky na zmluvnú pokutu a úrok z omeškania môžu podľa výslovnej úpravy dosiahnuť trojnásobok úrokovej sadzby úroku z omeškania. V čase uzavretia zmluvy bol úrok z omeškania vo výške 5,25 % ročne. Zákonodarca tak právne aproboval a predpokladal situáciu, že sankcie za omeškание (t. j. úrok z omeškania, pokuty, penále a podobne) môžu dosiahnuť trojnásobok úrokovej sadzby úroku z omeškania, t. j. v tomto prípade 15,75 %, a na základe tejto skutočnosti môže byť maximálna výška sankcií dohodnutá v zmluve vo výške 15,75 %, čo splnené je, nakoľko zmluvná pokuta vo výške 0,04 % denne predstavuje ročné percento 14,6 %. Ustanoveniam zákona o maximálnej výške sankcií korešponduje aj obsah článku 8.1. Zmlúv o revolvingovom úvere. K žalobcom namietanej platnosti rozhodcovskej zmluvy z dôvodu, že má predstavovať veľmi výrazný zásah do práv a povinností medzi dodávateľom a spotrebiteľom, pretože rozhodca, nie súd má rozhodovať o právach a právom chránených záujmoch zmluvných strán uviedol, že rozhodcovské zmluvy boli uzatvorené súlade so Zákonom č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní. Ak zákon stanovil podmienky pre uzavretie rozhodcovskej zmluvy a tieto boli dodržané, potom tvrdenia žalobcu odporujú nielen zneniu zákona, ale aj jeho zmyslu. Rozhodcovské zmluvy k predmetným úverovým zmluvám sú samostatným právnym úkonom, ktorého existencia nebola podmienkou uzavretia úverovej zmluvy. Ide o samostatnú zmluvu a listinu, ktorá nie je súčasťou inej štandardnej zmluvy. Súčasne vzniesol námietku premlčania uplatňovaného nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia žalobcom z dôvodu uplynutia premlčacej lehoty od žalobcom tvrdeného vzniku bezdôvodného obohatenia.

3. Súd vykonal dokazovanie oznámením veriteľa o schválení úveru dlžníkovi / zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, rozhodcovskou zmluvou č. XXXXXXXXXXXX, žiadosťou/zmluvou o poskytnutie revolvingového úveru zo dňa 15.01.2014, oznámením veriteľa o schválení úveru dlžníkovi zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, rozhodcovskou zmluvou č. XXXXXXXXXXXX, stanoviskom k žiadosti o predčasné splatenie úveru č. XXXXXXXXXXXX, oznámením o uhradení všetkých záväzkov zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX, splátkovým kalendárom, zmluvnými dojednaniami, fotokópiou vkladových lístkov o úhradách splátok úveru, výpisom z obchodného registra na žalovaného, oznámením MS SR o posúdení Zmlúv o revolvingovom úvere zo dňa 22.01.2018, ostatným obsahom spisu, pričom zistil tento stav vo veci:

4. Zo žiadosti / zmluvy o poskytnutie revolvingového úveru č. XXXXXXXXXXXX vyplýva, že žalobca bola uzavretá medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom dňa 15.01.2014, schválená výška úveru bola 1500 eur, splatnosť úveru bola dohodnutá na 48 mesiacov, výška mesačnej splátky úveru v sume 77,05 eur so splatnosťou prvej splátky dňa 16.02.2014, dátum poslednej splátky úveru bol určený na 16.01.2018. RPMN úveru bola určená vo výške 69,95%, priemerná hodnota RPMN bola určená vo výške 45,94%. Úverová zmluva bola po zaplatení mimoriadnej splátky v sume 403,95 eur predčasne žalobcom splatená k dňu 25.03.2017.

5. Zo žiadosti/zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX vyplýva, že bola uzavretá medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom dňa 15.01.2014, schválená výška úveru bola 1.500 eur, splatnosť úveru bola dohodnutá na 48 mesiacov, výška mesačnej splátky úveru v sume 77,05 eur so splatnosťou prvej splátky dňa 16.02.2014, dátum poslednej splátky úveru bol určený na 16.01.2018. RPMN úveru bola určená vo výške 69,95%, priemerná hodnota RPMN bola určená vo výške 45,94%. Úverová zmluva bola po zaplatení mimoriadnej splátky v sume 1.177,52 eur predčasne žalobcom splatená k dňu 18.02.2015, listom zo dňa 06.03.2017 žalovaný oznámil žalobcovi, že z dôvodu splatenia úveru pred termínom jeho splatnosti mu vrátili nespotrebované úroky z tohto úveru v sume 7,52 eur.

6. Pokiaľ žalovaný zniesol námietku premlčania z dôvodu uplynutia premlčacej lehoty od žalobcom tvrdeného vzniku bezdôvodného obohatenia, súd s poukazom na ustanovenie § 107, ods. 1 Občianskeho zákonníka má za to, že k premlčaniu nároku žalobcu nedošlo, žalobca si uplatnil na súde vydanie bezdôvodného obohatenia včas. Zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX sa dozvedel o preplatení úverovej zmluvy z dôvodu, že obsahovala neprijateľné zmluvné podmienky pri jej predčasnom splatení k dňu 25.03.2017, pri úverovej zmluve č. Zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX sa žalobca dozvedel o preplatení

úverovej zmluvy z dôvodu, že obsahovala neprijateľné zmluvné podmienky z listu zo dňa 06.03.2017, ktorým žalovaný vrátil žalobcovi nespotrebované úroky, preto súd na námietku premlčania neprihliadol.

7. Podľa § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, účinného ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

8. Podľa § 53 ods. 1,2,3 a 5 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

9. Podľa § 53 ods. 4 písm. v) a t) Občianskeho zákonníka za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa plnenie za službu, ktorej poskytnutie dodávateľom v prevažnej miere nesleduje záujmy spotrebiteľa, požadujú od spotrebiteľa uhradenie plnení, o ktorých spotrebiteľ nebol pred uzavretím zmluvy preukázateľne informovaný, ktorých úhrada nebola upravená v zmluve alebo za ktoré spotrebiteľ nedostáva dohodnuté protiplnenie.

10. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len "zákon č. 129/2010 Z.z."), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

11. Podľa § 2 písm. a), b) a d) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

12. Podľa § 9 ods. 1 a 2 zákona č.129/2010 Z.z. úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka, musí obsahovať tieto náležitosti:

- podľa § 9 ods. 2 písm. i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

- podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

- podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov zmluva musí obsahovať dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

- podľa § 9 ods. 2 písm. y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2

za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

13. Podľa § 11 ods. 1 písm. a), b) a d) zákona č. 129/2010 Z. z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1, ak neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1, ak je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

14. Podľa § 9 ods. 10 zákona č. 129/2010 Z.z. veriteľovi sa zakazuje požadovať od spotrebiteľa úhradu poplatkov, náhradu nákladov alebo inú odplatu za vedenie, evidenciu alebo správu spotrebiteľského úveru alebo účtu alebo zrušenie účtu, na ktorom je vedený spotrebiteľský úver a ktorého zriadenie alebo vedenie je podmienkou poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo poskytnutia spotrebiteľského úveru za ponúkaných podmienok; to neplatí, ak ide o účet podľa § 708 až 715 Obchodného zákonníka, osobitného zákona 18a) alebo o osobitnú službu, ktorá nie je podmienkou úverového vzťahu a ktorej podmienkou poskytnutia je písomný súhlas spotrebiteľa.

15. Podľa § 43a ods. 1 Občianskeho zákonníka, prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy (ďalej len "návrh"), ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia.

16. Podľa § 43a ods. 2 Občianskeho zákonníka, návrh pôsobí od doby, keď dôjde osobe, ktorej je určený. Návrh, aj keď je neodvolateľný, môže navrhovateľ zrušiť, ak dôjde prejav o zrušení osobe, ktorej je určený, skôr alebo aspoň súčasne s návrhom.

17. Podľa § 43c ods. 1 Občianskeho zákonníka, včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený, alebo iné jej včasné konanie, z ktorého možno vyvodiť jej súhlas, je prijatím návrhu.

18. Podľa § 43c ods. 2 Občianskeho zákonníka, včasné prijatie návrhu nadobúda účinnosť okamihom, keď vyjadrenie súhlasu s obsahom návrhu dôjde navrhovateľovi. Prijatie možno odvolať, ak odvolanie dôjde navrhovateľovi najneskôr súčasne s prijatím.

19. Podľa § 44 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu.

20. Podľa § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka, prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

21. Podľa § 107 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

22. Podľa § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

23. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

24. Súd prvej inštancie vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 15.03.2018, ktorým žalobe žalobcu vyhovel. Proti predmetnému rozsudku podal odvolanie žalovaný. Krajský súd Bratislava uznesením č.k. 14Co/7/2019-264 zo dňa 28.06.2022 rozsudok Okresného súdu Bratislava II č. k. 19Csp/88/2017-227 zo dňa 15. marca 2018 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Odvolací súd uviedol, že súd prvej inštancie opätovne rozhodne vo veci samej, so zreteľom na ex offo prieskum zabezpečujúci ochranu spotrebiteľským právam žalobcu, kedy bude nevyhnutné zaoberať sa tým, či možno poskytnutý revolvingový úver považovať za bezúročný a bez poplatkov z iných dôvodov (než je absencia náležitostí zmluvy v § 11 ods. 1 písm. y) Zákona o spotrebiteľských úveroch platného ku dňu 15.01.2014), prípadne či tu nie sú dané iné dôvody (najmä pokiaľ ide o platnosť danej zmluvy), ktoré so zreteľom na obsah právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa zakladajú podmienky na priznanie nárokov žalobcovi.

25. Po vrátení veci z odvolacieho súdu súd naposledy uznesením zo dňa 30.05.2023 pripustil na základe žiadosti žalobcu zmenu petitu a to tak, že nový petit znie nasledovne: I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi zo zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 15.01.2014 sumu 969,61 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku. II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi zo zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 15.01.2014 sumu 2.122,29 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku. III. Súd určuje, že podmienka v zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 15.01.2014 v čl. 8 ods. 8.1 písm. a) Dohoda o poskytnutí služby je neplatná a neprijateľná. IV. Súd určuje, že podmienka v zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 15.01.2014 v čl. 8 ods. 8.1 písm. a) Dohoda o poskytnutí služby je neplatná a neprijateľná. V. Žalobca má nárok na náhradu trov konania vo výške 100%.

26. Po vrátení veci z odvolacieho súdu žalobca v písomných podaniach uviedol, že považuje za neprijateľné zmluvné podmienky v zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 15.01.2014, to uvedené v čl. 8 ods. 8.1 písm. a) Dohoda o poskytnutí služby. Takáto podmienka bola včlenená do textu zmluvy, spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, nebola individuálne dojednaná, a v konaní žalovaný nepreukázal opak. Poukázal na § 53 a 54 Občianskeho zákonníka a považoval predmetné zmluvné podmienky za neprijateľné a neplatné. Vyslovene poprel tvrdenia žalovaného, že Dohoda o poskytnutí služby nebola podmienkou ani predpokladom pre vznik zmluvy o spotrebiteľskom úvere a uviedol, že Dohoda o poskytnutí služby je súčasťou oboch žiadostí o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o revolvingovom úvere zo dňa 15.01.2014, žalovaným ako dodávateľom predformulovaná v bode 8. zmlúv a sú štandardné produkty žalovaného ponúkané množstvu spotrebiteľov po celom území SR. Poukázal na rôzne rozsudky iných súdov, ktoré uviedol žalovaný a ktoré podľa žalobcu podporujú dôkaz o tom, že žalovaný dodávateľ Dohodu o poskytnutí služby uzavrel, keďže si odrátať z poskytnutého úveru dohodnutú odmenu čo znamená, že dohodol Dohodu o poskytnutí služby a zaviazal stranu zmluvy spotrebiteľa na povinnosť akceptovať a prijať túto službu spolu s úverom, čo znamená prijať návrh na uzatvorenie Dohody o poskytnutí služby, s poukazom na § 43 Občianskeho zákonníka, a spotrebiteľ ak zmluvy podpísal pristúpil svojim podpisom k podmienke zmluvy Dohode o poskytnutí služby a zaplatil za ňu. V prejednávanej veci došlo k identickej situácii vyššie opísanej, pretože si žalovaný odrátať z úveru časť a to podľa priložených zmlúv ako odplatu za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru. Za absurdné považoval tvrdenie žalovaného, že uvedené ustanovenie je len jedným z faktorov, ktorý každému spotrebiteľovi indikuje pri zachovaní jeho elementárnej zodpovednosti a obozretnosti oddelenosť dohody o poskytnutí služby ako niečoho samostatného od samotnej zmluvy o revolvingovom úvere, nakoľko z neho nie je ani zrejmé, ani určité ani zrozumiteľné, čo týmto tvrdením žalovaný ma na mysli a aký vplyv má mať toto tvrdenie na prejednávany spor. V každom ohľade ide o nezmyselné tvrdenie, ktoré postráda akúkoľvek logiku. Nie je jasné, ani určité, ani zrozumiteľné čo má ten "neurčitý faktor indikovať", akú oddelenosť má ho "ten faktor indikovať", keďže Dohoda o poskytnutí služby v bode 8. je nesporne súčasťou preformulovaných zmlúv žalovaným a žalovaný si uplatnil z úveru odmenu za predformulovanú dohodu, pričom ide o produkt žalovaného, ktorý ho takto ponúkal neurčenému množstvu spotrebiteľov. Nesúhlasil s tým, že nemôže byť individuálne určená neprijateľnosť zmluvných podmienok, ak sa jej domáha spotrebiteľ, pokiaľ ide o § 31 CSP, tam ide o domáhanie sa abstraktnej kontroly v spotrebiteľských veciach právnickou osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa a orgán dohľadu podľa osobitného predpisu. Má za to, že je potrebné predmetné úvery považovať za bezúročné a bez poplatkov a to z viacerých dôvodov, jednak z astronomickej hodnoty RPMN 69,93 %, a z nesprávne uvedenej priemernej hodnoty RPMN, a z úžernického úroku 70,01 % ročne, a z neposkytnutia dohodnutej výšky úverov vo výškach 1 500 eur spolu 3 000 eur. Do pozornosti súdu je dôvodné dať už písomne namietanú skutočnosť a to podpísané Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/ zmluva o revolvingovom úvere zo dňa 15.01.2014 a Oznámenie

veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere, v ktorých sú rozdielne údaje o hodnote RPMN, ktoré doposiaľ neboli žalovaným objasnené. V zmluvách RPMN 70,01 % v neprospech spotrebiteľa, v Oznámení veriteľa o schválení úveru RPMN 69,95 % v neprospech spotrebiteľa. Ak ide v uvedených súhrnných informáciách o priemernú hodnotu RPMN tak je nelogické, aby hodnota RPMN v prejednávanych zmluvách 70,01 % prevyšovala priemernú hodnotu RPMN 45,94 % uvedenú MMF SR za príslušné obdobie. Ak hodnota RPMN prevyšuje priemernú hodnotu RPMN je nesporné, že sú do hodnoty RPMN započítané i iné náklady ako úroky a to poplatky. V prejednanom prípade je zmluvách uvedená výška úveru 1 500 eur, počet splátok 48 a mesačná splátka 77,05 eur (vrátane úrokov, nie poplatkov), pričom vypočítaná skutočná hodnota RPMN v % je 54,26 a nie 70,01%, to znamená, že v zmluvách je uvedená nesprávna hodnota RPMN v neprospech spotrebiteľa a úver je bez úročný a bez poplatkov. Žalovaný neposkytol úvery vo výške 1 500 eur, pretože si odrátal odmenu za poskytnutie služby 367,49 eur a tak poskytol úvery vo výške 1.132,51 eur, pričom pri tejto výške úveru, počte splátok 48 a mesačnej splátke 77,05 eur je hodnota RPMN 77,61 %. Hodnota RPMN je v zmluvách uvedená nesprávne a v neprospech spotrebiteľa. Poukázal na to, že žalovaný v jediný deň a to dňa 15.01.2014, ponúkol dve zmluvy, č. XXXXXXXXXXXX na poskytnutie úveru 1 500 eur a č. XXXXXXXXXXXX na poskytnutie úveru č. 1 500 eur, pričom spolu išlo o poskytnutie jedného úveru v sume 3.000 eur, kedy do úvahy pripadala priemerná hodnota RPMN podľa súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 3. štvrtrok 2013, RPMN 21,09 %. Je potrebné vziať na zreteľ skutočnosť, že úver mal byť poskytnutý v 1 deň ako úver v sume celkom 3 000 eur a priemerná RPMN 45,94 je nesprávna a v neprospech spotrebiteľa. Dva úvery 1 500 eur a 1 500 eur od jedného dodávateľa v jeden deň sú spolu jeden úver 3 000 eur, pričom priemerná hodnota RPMN je v takom prípade 54,26 %. Žalovaný v snahe obísť zákon jeden úver vo výške 3 000 eur s priemernou RPMN 54,26 % rozdelil na 2 úvery po 1 500 eur s dvoma priemernými hodnotami RPMN po 45,04 %, avšak takýto postup žalovaného je nekalou praktikou a obchádzaním zákona a absolútne neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, na ktorý súd musí prihliadať z úradnej povinnosti. Žalovaný dodávateľ v konaní nepoprel tvrdenia žalobcu spotrebiteľa a tak sa podľa CSP považujú za nesporné. Má za to, že je nesporné, že žaloba je dôvodná, že úvery sú bezúročné a bez poplatkov, že Dohody o poskytovaní služby v zmluvách sú neplatné neprijateľné podmienky a žalovaný je povinný vrátiť žalobcovi žalované sumy.

27. Po vrátení veci z odvolacieho súdu žalovaný v písomných podaniach uviedol, že žalobca nepreukázal dôvody zmeny žaloby. CSP neumožňuje žalobu o individuálne určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky, pričom § 31 CSP určuje osobitné konanie na takéto posudzovanie. Uviedol, že Dohoda o poskytnutí služby nebola podmienkou ani predpokladom pre vznik zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Spotrebiteľ Dohodu o poskytnutí služby uzavrieť nemusel a v podanej žalobe žalobca ani netrdil a ani nepreukázal opak. Poukázal na bod 8., ods. 8.6 Dohody o poskytnutí služby, ktorý uvádza: "Veriteľ vyhlasuje, že uzavretie tejto dohody o poskytnutí služby nie je podmienkou uzavretia Zmluvy o revolvingovom úvere. Dlžník vyhlasuje, že túto Dohodu o poskytnutí služby uzatvára na základe slobodnej vôle, jej obsahu porozumel a svojím podpisom vyjadruje súhlas so všetkými jej ustanoveniami." Uvedené ustanovenie je len jedným z faktorov, ktorý každému spotrebiteľovi indikuje pri zachovaní jeho elementárnej zodpovednosti a obozretnosti oddelenosť dohody o poskytnutí služby ako niečoho samostatného od samotnej zmluvy o revolvingovom úvere. Dohoda o poskytnutí služby je osobitne podpisovaná. Dlžník podpísaním tlačiva Žiadosti/Zmluvy nepristupuje a neuzatvára automaticky Dohodu o poskytnutí služby. To, že uzavretie Dohody o poskytnutí služby je samostatné, napokon zdôrazňuje aj osobitné, individuálne rozlíšenie Dohody od ostatného obsahu Zmluvy o revolvingovom úvere. Na základe uvedeného žalobca tvrdí, že dohoda o poskytnutí služby je individuálnym dojednaním v zmysle § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Oprávnenosť postupu žalovaného v prípade uzatvorenia dohody o poskytnutí služby podporuje aj rozhodnutia napr. aj rozsudok KS Banská Bystrica č.k. 43CoR/5/2016-14, ktorý ohľadne Dohody o poskytnutí služby (bod 45 odôvodnenia) uvádza: "... odvolací súd po zhodnotení skutočností zistených zo Zmluvy o revolvingovom úvere konštatuje, že v bode 8 Zmluvy o poskytnutí služby je dohodnutá odplata za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splátok úveru vo výške 168,17 Eur, pričom v bode 8.6 Veriteľ vyhlásil, že uzavretie tejto dohody o poskytnutí služby nie je podmienkou uzavretia Zmluvy o revolvingovom úvere, a dlžník vyhlásil, že túto dohodu o poskytnutí služby uzatvára na základe slobodnej vôle, porozumel jej obsahu a vyjadruje súhlas so všetkými jej ustanoveniami. Keďže ide o odplatu za dohodnutú službu, nebol dôvod, aby táto bola tiež zahrnutá do ročnej priemernej miery nákladov (RPMN) úveru. Postup žalovaného, ktorý si dohodnutú odmenu vo výške 168,17 Eur odrátal od poskytnutého úveru, vyplýva zo samotnej dohody v bode 8.1 Dohody o poskytnutí služby, žalobca teda s takýmto postupom súhlasil." Žiadal žalobu voči nemu zamietnuť.

28. Súd na základe vykonaného dokazovania a citované zákonné ustanovenia dospel k záveru, že žaloba žalobcu je čiastočne dôvodná.

29. Súd predovšetkým uvádza, že z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že pri uzatváraní Žiadostí/Zmlúv o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX a XXXXXXXXXXXX postupoval žalobca ako fyzická osoba - spotrebiteľ, nakoľko o úver nežiadal v rámci svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalovaný ako právnická osoba, ktorá ponúka úvery v rámci svojej podnikateľskej činnosti. Na základe predmetných zmlúv žalovaný poskytol žalobcovi úver, znížený o poplatok za poskytnutie služby v sume 2x 1.132,51 eur, ktorú sa tento zaviazal vrátiť formou pravidelných mesačných splátok. Uzavreté zmluvy sú v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka, nakoľko ide o štandardné formulárové zmluvy uzavreté medzi žalovaným ako veriteľom a žalobcom ako dlžníkom, zmluvami spotrebiteľskými.

30. Súd s poukazom na právny názor odvolacieho súdu vyslovený v zrušujúcom uznesení a to skúmať, či tu nie sú dané iné dôvody, najmä pokiaľ ide o platnosť daných zmlúv, ktoré so zreteľom na obsah právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa zakladajú podmienky na priznanie nárokov žalobcovi, sa v prvom rade zaoberal otázkou vzniku platného právneho vzťahu medzi sporovými stranami.

31. Z vykonaného dokazovania má súd za preukázané, že žalobca dňa 13.01.2014 písomne požiadal žalovaného o poskytnutie revolvingových úverov č. XXXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXXX za podmienok uvedených v bode 5 žiadosti/zmluvy o poskytnutie revolvingového úveru: poskytnutá čiastka úveru - 1.500 eur, splatnosť úveru (počet splátok) - 48; mesačná splátka (vrátane úrokov) - 77,05 eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť za celú dobu čerpania úveru - 3698,40 eur, predpokladaná RPMN za úver - 70,01%; ročná úroková sadzba úveru - 70,01%, priemerná RPMN za úver 45,94 %, poskytnutá čiastka revolvingu 628,73 eur, celková čiastka pri revolvingu, 1 849,20 eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu - 64,19 %; ročná úroková sadzba revolvingu - 80,98 %. Žalovaný dňa 15.01.2014 schválil poskytnutie revolvingových úverov žalobcovi. V písomnom vyhotovení žiadostí o poskytnutie revolvingového úveru/zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXXX sa v bode 6 uvádzajú ručne vpísané údaje o schválenom revolvingovom úvere, ktoré uvádzajú rozdielne údaje pri RPMN, ako v bode 5 žiadosti /zmluvy o revolvingovom úvere (bod 5 - RPMN 70,01%, predpokladaná RPMN po poskytnutí revolvingu 64,19% a bod 6 - RPMN 69,95%, predpokladaná RPMN po poskytnutí revolvingu 70,01%). V dokumentoch "Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 15.01.2024 sa uvádzajú údaje o dlžníkovi, t.j. o žalobcovi a údaje o schválenom úvere. Predmetné dokumenty boli podpísané len zo strany žalovaného, podpis žalobcu týchto na listinách absentuje.

32. Súd predovšetkým uvádza, že zmluvné strany si nemôžu dojednať spôsob a podmienky uzatvorenia zmluvy v tak dôležitej otázke, akou je prijatie návrhu na uzatvorenie zmluvy s výhradou (obmedzením alebo zmenami), a to odlišným spôsobom ako je upravený v Občianskom zákonníku. V tejto súvislosti súd uvádza, že zmluva sa podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka považuje za uzavretú, t.j. vyvolávajúcu právne účinky, okamihom, kedy adresát návrhu na uzavretie zmluvy prejaví súhlas s obsahom návrhu a takto vyjadrený súhlas sa dostane do osobnej dispozície navrhovateľa zmluvy. Príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka upravujúce postup pri uzatváraní zmlúv predpokladajú, že návrh je zo strany adresáta akceptovaný v celom rozsahu, resp. odpoveď na návrh je vymedzená inými slovami ako sa uvádzajú v návrhu, avšak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy. Dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné podstatné zmeny, ktoré sú obsiahnuté v prijatí návrhu na uzavretie zmluvy, sa považujú za nový návrh adresáta pôvodného návrhu a súčasne platí, že takýto prejav vôle je aj odmietnutím návrhu. Toto zákonné pravidlo bráni tomu, aby zmluva vznikla inak, než na základe konsenzu zmluvných strán.

33. V prejednávanej veci je zřejmé, že žalobca dňa 13.01.2014 požiadal žalovaného o poskytnutie revolvingových úverov, pričom zmluvné strany, t.j. žalobca ako dlžník a žalovaný ako veriteľ, boli v žiadosti špecifikované dostatočne určitým spôsobom. Zo žiadosti vyplývala vôľa žalobcu uzavrieť so žalovaným zmluvy o revolvingovom úvere, pričom žalobca ako dlžník uviedol presné údaje o požadovanom úvere a podmienky, za ktorých žiadal úver zo strany žalovaného poskytnúť. Dokumenty označené ako "Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXXX" majú charakter tzv. formulárovej zmluvy, ktorú dodávateľ používa vo viacerých prípadoch a väčšinou je vopred pripravená. V bode 5. žiadosti o poskytnutie úveru sa

uvádzajú údaje o požadovanom revolvingovom úvere ako poskytnutá čiastka úveru, splatnosť úveru, výška mesačnej splátky, ročná úroková sadzba, výška RPMN a ďalšie. Konkrétne sumy vyplíňa v tejto časti žiadosti dlžník, t.j. žiadateľ úveru. Návrhy na uzavretie zmlúv, t.j. žiadosť o poskytnutie revolvingových úverov pôsobili od doby, kedy došli osobe, ktorej boli určené, t.j. odo dňa 15.01.2014, kedy žalovaný podpísal písomné vyhotovenie žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru. V bode 6. žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru veriteľ, t.j. žalovaný uviedol údaje o schválenom úvere, t.j. výšku poskytnutej čiastky úveru, splatnosť úveru, výšku mesačnej splátky, ročnú úrokovú sadzbu, výšku RPMN atď., pričom z bodu 6 vyplýva, že žalovaný návrh na uzavretie zmluvy prijal s výhradami a podstatne zmenil žiadosť t.j. návrh zmluvy predložený žalobcom ako dlžníkom v bode 5 a to tým, že uviedol rozdielne údaje pri RPMN, ako v bode 5 žiadosti /zmluvy o revolvingovom úvere (bod 5 - RPMN 70,01%, predpokladaná RPMN po poskytnutí revolvingu 64,19% a bod 6 - RPMN 69,95%, predpokladaná RPMN po poskytnutí revolvingu 70,01%).

34. Žalovaný podpísal písomné vyhotovenie žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru dňa 15.01.2014. Vzhľadom na to, že žalovaný podstatným spôsobom zmenil návrh na uzavretie zmluvy, z jeho strany tak podľa názoru súdu došlo k novému návrhu na uzavretie zmluvy adresovaného žalobcovi. Následné písomné vyhotovenie dokumentov "Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXXX obsahuje podpis iba zástupcu žalovaného ako veriteľa, pričom úplne absentuje údaj o tom, či žalobca bol oboznámený so schváleným úverom a či takto navrhnuté podmienky úveru (zmluvné dojednania) boli zo strany žalobcu i riadne prijaté, akceptované a podpísané žalobcom tak, aby ich bolo možné považovať za platne uzavretú súčasť úverovej zmluvy. Napriek zmluvnej voľnosti, je súd názoru, že zmluvné strany si nemôžu dojednať spôsob a podmienky uzatvorenia zmluvy v tak dôležitej otázke, akou je prijatie návrhu na uzatvorenie zmluvy s výhradou (obmedzením alebo zmenami), a to odlišným spôsobom ako je upravený v Občianskom zákonníku. Súd zároveň poukazuje aj na skutočnosť, že zo zmluvných dojednaní zároveň vyplýva, že veriteľ je povinný odoslať dlžníkovi okrem Oznámenia o schválení úveru aj Zmluvu o úvere (čl. 2, odsek 2.2 zmluvných dojednaní). V spore boli predložené len Oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXXX (bez podpisu žalobcu ako dlžníka). Uvedené však podľa názoru súdu nemožno považovať za preukázanie uzatvorených zmlúv o revolvingovom úvere medzi stranami sporu. V danom prípade preto neboli v spore preukázané platne uzatvorené Zmluvy o revolvingovom úvere (so zapracovanými výhradami k návrhu na uzavretie zmluvy), podpísané žalobcom ako dlžníkom spôsobom upraveným v Občianskom zákonníku. Túto skutočnosť t.j. rozdielnosť údajov ohľadom RPMN v spore v žiadosti/ zmluva o revolvingový úver a v oznámení veriteľa o schválení úveru/ zmluva o revolvingovom úvere namietal aj žalobca. S poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti súd uzavrel, že nebolo preukázané platné uzatvorenie zmlúv o revolvingových úveroch medzi stranami sporu a preto nemohlo dôjsť ani k vzniku právneho vzťahu zo zmlúv o revolvingových úveroch č. XXXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXXX. Žalobca tak nebol viazaný zmluvnými podmienkami vyplývajúcimi zo zmlúv o revolvingovom úvere a nevznikla mu povinnosť vrátiť celkovú sumu úveru uvedenú v písomnom vyhotovení žiadosti / zmluvy o revolvingových úveroch.

35. Pre úplnosť súd ďalej s poukazom na právny názor odvolacieho súdu uvádza, že aj v prípade platného uzatvorenia zmlúv o úveroch, by boli predmetné spotrebiteľské úverové zmluvy bezúročné a bez poplatkov, nakoľko v nich absentujú aj zákonom stanovené požiadavky zákona č.129/2010 Z.z..

36. Predovšetkým tak, ako namieta aj žalobca, absentuje údaj o konečnej splatnosti podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z.. Tento údaj sa síce uvádza v Oznámení veriteľa o schválení úveru, na ktoré odkazujú pripojené zmluvné podmienky v článku 7, podľa ktorého oznámenie má tvoriť súčasť zmluvy, avšak súd akcentuje, že oznámenie je podpísané iba žalovaným (veriteľom) a termín konečnej splatnosti je povinnou náležitosťou zmluvy, čo je dvojstranný úkon, teda musí byť tento údaj zahrnutý priamo v zmluve podpísanej oboma stranami. Súd konštatuje, že zo žiadosti/ zmluvy o revolvingovom úvere podpísanej žalobcom ako dlžníkom dňa 13.01.2015 v spojení so zmluvnými dojednaniaми zmluvy o revolvingovom úvere ,nie je možné zistiť termín konečnej splatnosti úveru. Oznámenia o schválení úveru, v ktorom je uvedený termín splatnosti prvej splátky a poslednej splátky boli vyhotovené dňa 15.01.2014 t.j. v deň podpisu zmluvy žalovaným. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca podpísal žiadosti/ zmluvy o revolvingovom úvere dňa 13.01.2014, t.j. skôr ako žalovaný, súd konštatuje, že v čase kedy žalobca zmluvu podpisovala, nemal vedomosť o tom, ako je stanovená splatnosť prvej a poslednej splátky úveru. Údaje o termíne splatnosti prvej splátky, z ktorých by v spojení s údajom o tom, že úver má byť splatený v 48 mesačných splátkach bolo možné vyvodiť termín konečnej splatnosti úveru a konkrétne

termíny splatnosti následných splátok sú uvedené len v Oznámení o schválení revolvingového úveru, nijako nevyplývajú zo samotnej zmluvy resp. zmluvných dojednaní. Predmetné oznámenia žalobca nepodpísal. Za splnenie povinnosti uviesť údaj o konečnej splatnosti úveru, termínoch splátok v zmluve o úvere je možné považovať len prípad, kedy má spotrebiteľ vedomosť o údajoch uvedených v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. v čase, kedy zmluvy na znak súhlasu podpisuje a vyjadruje vôľu byť ňou viazaný. Predmetné žiadosti / zmluvy o revolvingovom úvere ďalej neobsahujú údaj o adrese predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. c) zákona č. 129/2010 Z.z. a rovnako sa priamo v zmluvách o úvere neuvádzajú všetky predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z..

37. Súd považuje za dôvodnú aj námietku žalobcu vo vzťahu k výške ročnej úrokovej sadzby úveru 70,01%, ktorý považuje za úžernický a to aj s poukazom na konštantnú judikatúru súdov SR, že dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka, nesmie sa teda priečiť dobrým mravom, právny úkon dohody o výške úrokov je z tohto dôvodu za absolútne neplatný. O takýto stav ide spravidla vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovanú peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy. Súd porovnaním úroku vo výške 70,01 % s úrokmi poskytovanými peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy, na internetovej stránke Národnej banky Slovenska zistil, že pre podobné typy úverov so začiatočnou fixáciou úrokovej sadzby v mesiaci január 2014 pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou nad 1 rok do 5 rokov v bankách predstavovali 11,71 % p.a. Z toho je zrejme, že žalovaným požadovaný úrok v tomto prípade bol cca 5,5-násobne vyšší ako úrok, za ktorý za obdobných podmienok banky úver poskytovali. Zmluvné podmienky pokiaľ ide o úrok z úveru (aj revolvingu 80,98%), tak súd vyhodnotil ako odporujúce dobrým mravom, pričom súdu neprináleží ich upravovať tak, aby tieto dojednania zodpovedali zákonnej požiadavke súladu s dobrými mravmi a preto sú absolútne neplatné.

38. Všetky vyššie uvedené skutočnosti by spôsobovali, že zmluvy sú bezúročné a bez poplatkov a žalobca (spotrebiteľ) bol povinný uhradiť žalovanému iba skutočne poskytnutú sumu úveru, pričom zvyšná časť žalobcom uhradenej sumy by bola bezdôvodným obohatením žalovaného, ktoré je povinný vydať.

39. Nakoľko ako už súd uviedol, nedošlo medzi stranami sporu k platnému uzatvoreniu zmlúv o revolvingovom úvere, tak medzi nimi vznikol režim bezdôvodného obohatenia a sporové strany sú si tak povinné vydať všetko, čo si vzájomne plnili. Nebolo sporné, že žalobcovi boli žalovaným poskytnuté sumy 2 x 1 132,51 eur t.j. celkom suma vo výške 2 265,02 eur, pričom žalobca žalovanému vo vzťahu k zmluve č. XXXXXXXXXXX zaplatil sumu 3 254,80 eur (37 x 77,05 eur + 1x 403,95 eur) a vo vzťahu k zmluve č. XXXXXXXXXXX zaplatil 2 102,12 eur (12 x 77,05 eur + 1 x 1177,52 eur). t.j. celkom sumu vo výške 5 356,92 eur. Žalobca tak žalovanému zaplatil o 3 091,90 eur vyššiu sumu, než mu poskytol žalovaný. Rozdiel vo výške 3 091,90 eur predstavuje bezdôvodné obohatenie žalovaného na úkor žalobcu, ktoré je povinný žalobcovi titulom bezdôvodného obohatenia vydať. Preto súd žalovaného zaviazal na úhradu bezdôvodného obohatenia vo výške 3 091,90 eur žalobcovi .

40. Pokiaľ ide o žalovaným z opatrnosti vznesenú námietku premlčania nároku žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia, súd zotrváva na názore uvedenom v aj v zrušenom rozsudku, a to, že s poukazom na ustanovenie § 107, ods. 1 Občianskeho zákonníka má za to, že k premlčaniu nároku žalobcu nedošlo, žalobca si uplatnil na súde vydanie bezdôvodného obohatenia včas. Zo zmluvy č. XXXXXXXXXXX sa žalobca dozvedel o preplatení úverovej zmluvy pri jej predčasnom splatení k dňu 25.03.2017 a pri úverovej zmluve č. XXXXXXXXXXX sa žalobca dozvedel o preplatení z listu zo dňa 06.03.2017, ktorým žalovaný vrátil žalobcovi nespotrebované úroky, preto súd na námietku premlčania neprihliadol. Žalovaný túto skutočnosť ani v odvolaní, ani v ďalšom konaní nenamietal.

41. Žalobca sa ďalej v spore domáhal aj určenia neprijateľnosti a neplatnosti zmluvných podmienok uvedených v čl. 8 ods. 8.1 písm. a) Dohoda o poskytnutí služby v zmluvách o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXX zo dňa 15.01.2014. Súd žalobu v tejto časti považuje za nedôvodnú a to s poukazom na záver súdu o neplatnosti zmlúv, pretože ak úverové zmluvy nevznikli, nevznikli ani podmienky, ktorých vyhlásenie neprijateľnosti a neplatnosti sa žalobca domáha. Ak tieto podmienky nevznikli, chýba základ pre ich vyhlásenie za neprijateľné a neplatné, keďže tieto nikdy nezačali platiť. Preto súd žalobu žalobcu v tejto časti zamietol. Pokiaľ ide o prípustnosť žaloby o určenie neprijateľných zmluvných podmienok, súd uvádza, že ide o osobitný druh žaloby patriacej spotrebiteľovi s cieľom domáhať sa proti porušiteľovi ochrany svojho práva pred neprijateľnými podmienkami na súde, ktorá

má podklad v osobitných predpisoch (uznesenie NS SR SR, sp. zn. 6Cdo/27/2018 zo dňa 28.03.2019). Nejedná sa teda o žalobu podľa § 31 CSP, ako tvrdí žalovaný a nie je potrebné preukazovať ani naliehavý právny záujem.

42. Pre úplnosť však súd uvádza, že Dohodu o poskytnutí služby napriek deklarácii žalovaného, že jej podpisom nie je podmienený podpis úverovej zmluvy, by podľa názoru súdu bolo možné považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá môže reálne viesť k tomu, že spotrebiteľ poskytne dodávateľovi plnenie bez reálneho protiplnenia, čím sa spôsobuje značnú nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom, ktorá nie je vyrovnaná žiadnym benefitom pre spotrebiteľa.

43. S poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

44. Podľa § 262 ods. 1 zákona CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

45. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo

46. O náhrade trov konanie rozhodol súd s poukazom na § 255 ods. 2 posledná veta CSP tak, že žiadnej zo strán právo na náhradu trov konanie nepriznal, nakoľko obidve strany boli rovnako v spore úspešné aj neúspešné.

47. Podľa § 18n ods. 1 písm. d) a ods.2 písm. d) zákona č. 371/2004 Z.z. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky v znení platnom a účinnom ku dňu 01.06.2023, od 1. júna 2023 sa Okresný súd Bratislava IV označuje ako Mestský súd Bratislava IV. Od 1. júna 2023 prechádza výkon súdnictva v ostatných veciach z Okresného súdu Bratislava I, Okresného súdu Bratislava II, Okresného súdu Bratislava III a Okresného súdu Bratislava V na Mestský súd Bratislava IV. S poukazom na uvedené preto o žalobách v občianskoprávných veciach, ktoré boli podané na zaniknutý Okresný súd Bratislava II do 31.05.2023, je príslušný konať a rozhodovať Mestský súd Bratislava IV.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajšom súde, písomne v dvoch vyhotoveniach.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.